

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Stalna služba u Biogradu na Moru
Trg kralja Tomislava 2 A, Biograd na Moru

Poslovni broj: Povrv-1665/2015-61

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, Stalna služba u Biogradu na Moru, sutkinji Seniji Bušljeta, na temelju prijedloga više sudske savjetnice Martine Vukić Maslarda, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski ured za osiguranje, Zagreb, Martićeva 73, OIB: 38922958547, zastupanog po punomoćniku Mariju Depolu, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika Petra Vučkova iz Pakošтана, Kraljice Jelene 22, OIB: 88308996699, zastupanog po punomoćniku Anti Bogdanić, odvjetniku u Biogradu na Moru, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene 11. rujna 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Dajane Donadić odvjetnice u Biogradu na Moru, tuženika osobno i punomoćnika tuženika Ante Bogdanića, odvjetnika u Biogradu na Moru, 9. listopada 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Suzane Hrabra u Zadru, poslovni broj Ovr-1551/15 od 5. listopada 2015. kojim je naloženo ovršeniku sada tuženiku isplatiti ovrhovoditelju sada tužitelju tražbinu u iznosu od 8.700,13 kn zajedno s pripadajućom zateznom kamatom koja na iznos od -4.870,00 kn teče od 30.12.2010. pa do isplate
-405,90 kn teče od 08.01.2011. pa do isplate
-147,60 kn teče od 26.03.2011. pa do isplate
-200,00 kn teče od 24.12.2011. pa do isplate
-2.899,62 kn teče od 21.01.2012. pa do isplate
-177,01 teče od 13.07.2012. pa do isplate i zajedno sa nastalim troškovima postupka u iznosu od 350,00 kn i predvidivim troškovima postupka u iznosu od 37,50 kn te se tužbeni zahtjev uređen podneskom od 20. studenog 2015. u cijelosti odbija kao neosnovan.

II. Odbija se u cijelosti zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka kao neosnovan.

III. Nalaže se tužitelju Hrvatski ured za osiguranje, OIB: 38922958547 platiti tuženiku Petru Vučkovu OIB: 88308996699 troškove parničnog postupka u iznosu od 2.250,00 EUR (dvijetisućedvjestopedeset eura) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 9. listopada 2026. kao dana donošenja ove presude pa do

isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 5. listopada 2015. kao ovrhovoditelj podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave protiv ovršenika, sada tuženika radi naplate novčane tražbine u iznosu od 8.700,13 kn sa zakonskim zateznim kamatama, a koji se odnosi na dugovanje po regresnom dugu temeljem izvoda iz otvorenih stavki na dan 26. veljače 2015. broj 201500175.

2. Povodom prijedloga ovrhovoditelja, javni bilježnik Suzana Hrabra u Zadru, donijela je rješenje o ovrsi poslovni broj: poslovni broj Ovr-1551/15 od 5. listopada 2015.

3. Protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženik je 27. listopada 2015. u svojstvu ovršenika pravodobno podnio prigovor, a sada odgovor na tužbu, navodeći da je nakon osuđujuće presude Prekršajnog suda u Zadru, Stalna služba u Biogradu na Moru, broj Pp 22 p-90089/10 od 2. studenog 2011. pravovremeno podnio žalbu na dio presude Visokom prekršajnom sudu RH, a koju je Visoki prekršajni sud RH prihvatio kao neosnovanu i ukinuo pobijanu presudu, te predmet vratio na ponovno suđenje koje nije održano zbog zastare. Ističe da na temelju oslobađajuće odluke Visokog prekršajnog suda RH smatra da nije kriv za prometnu nezgodu te da stoga nema nikakvih dugovanja prema tužitelju i predlaže da sud odbaci prijedlog za ovrhu.

4. Povodom prigovora ovršenika ovaj sud je rješenjem poslovni broj: Povrv-1665/2015 od 9. studenog 2015. citirano rješenje o ovrsi stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinuo provedene radnje i odredio da će se daljnji postupak provesti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

5. Tužitelj se podneskom od 20. studenog 2015. očitovao na navode tuženika iz prigovora te navodi da isti neosnovano ističe kako je odluka Visokog prekršajnog suda od 21. svibnja 2014. za njega oslobađajuća te da zato nije kriv za prometnu nezgodu. Tužitelj navodi da iz te odluke proizlazi da je Visoki prekršajni sud smatrao da je činjenično stanje utvrđeno u prvostupanjskom postupku nepotpuno pa je samo iz tog razloga vratio predmet prvostupanjskom sudu na ponovni postupak koji zbog nastupa zastare nije proveden, ali da to ne znači da nema nikakve odgovornosti tuženika. Tužitelj također navodi da je građanska odgovornost šira od prekršajne, što znači da se može utvrđivati u ovom postupku. Nadalje, pojašnjava da se u ovom predmetu radi o regresnom potraživanju štete pričinjene upotrebom neosiguranog vozila te da je tužitelj na teret Garancijskog fonda isplatio na ime naknade štete i troškova ukupan iznos od 8.700,13 kn, a sve temeljem članka 29. stavka 1. i 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu. Tužitelj opisuje da se prometna nesreća dogodila 24. srpnja 2010. godine na Županijskoj cesti 6064 Vrana-Pakoštane kada se tuženik kretao iz smjera Vrane prema Pakoštanima upravljajući neosiguranim traktorom marke "Zetor" tip 2511, bez registarskih oznaka i bez zadnje svjetlosne signalizacije, a kojom prilikom je Marko Tokić upravljajući vozilom marke "Mazda 626" reg. ozn. ZD 419-FR, prednjim dijelom vozila udario u zadnji dio traktora te je u toj prometnoj nesreći ozlijeđen, a nastala mu je i materijalna šteta na vozilu. Oštećeni

da je u mirnom postupku podnio zahtjev za naknadu štete na vozilu Jadranskom osiguranju d.d. temeljem kojeg mu je uz suglasnost tužitelja, isplaćena naknada štete na vozilu sve sukladno suodgovornosti od 50 % i to 2.582,03 kn. Navedeni iznos tužitelj je zajedno s obrađivačkom pristojbom u iznosu od 317,59, tj. ukupno 2.889,62 kn refundirao obrađivaču. Nadalje, ističe da je oštećeni Marko Tokić radi ozljeda postavio odštetni zahtjev u mirnom postupku, a kojem tužitelj nije udovoljio, pa je oštećeni podnio tužbu, a koji predmet se vodio pred Općinskim sudom u Zagrebu posl. br. Pn 4932/10, a kasnije pred Općinskom sudom u Zadru, posl. br. P-377/2010 gdje je tužitelj isplatio, a sukladno suodgovornosti od 50% iznos od 4.870,00 kn dana 29. prosinca 2010. od čega se iznos od 3.370,00 kn odnosi na ime nespornog dijela neimovinske štete i na ime troškova zastupanja iznos od 1.500,00 kn. Daljnji iznos od 177,01 kn isplaćen je na ime dospjele kamate dana 12. srpnja 2012. Tužitelj je imao i troškove procjene štete u iznosu od 405,90 kn od 7. siječnja 2011., i 147,60 kn od 25. ožujka 2011., a koji predstavljaju troškove tužiteljevih stručnih suradnika kao i plaćene sudske pristojbe od 200,00 kn Općinskom sudu u Zadru 23. prosinca 2011. Tužitelj navodi da je tuženik o ovim uplatama obaviješten pozivom za uplatu regresnog duga od 29. studenog 2012. kao i kasnijim opomenama od 29. prosinca 2014., 28. siječnja 2015., 24. kolovoza 2015. na koje se nije odazvao. Zaključno predlaže održati na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Suzane Hrabre posl.br. Ovr- 1551/15 od 5. listopada 2015., a sve kako bi naplatio potraživanje od tuženika kao odgovorne osobe temeljem članka 29. stavka 5. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu.

6. U tijeku postupka radi utvrđenja činjeničnog stanja pročitao izvod iz otvorenih stavki (list spisa 5), Presudu Visokog prekršajnog suda Posl. br. PŽ-15341/11 od 21. svibnja 2014. (list spisa 9-11), žalbu na presudu Prekršajnog suda u Zadru, Stalna služba u Biogradu na Moru (list spisa 12), Presudu Prekršajnog suda u Zadru, posl. br. Pp 22 P-9089/10 od 2. studenog 2011. (list spisa 13-16), Zapisnik o očevidu Policijske postaje Biograd broj: 511-18-09-03/16-49/10 od 24. srpnja 2020. (list spisa 24-26), prijava i zahtjev za naknadu materijalne štete Jadranskog osiguranja d.d. (list spisa 31) izjava o tijeku nastanka prometne nezgode (list spisa 32), izvid štete (list spisa 33), preslik fotografija (list spisa 34), sporazum o izvansudskoj nagodbi (list spisa 35), obrada i likvidacija štete od NN vozila (list spisa 36), odštetni zahtjev (list spisa 37), tužba posl. br. Pn-4932/10 (list spisa 39), liječnička dokumentacija (list spisa 40), obavijest (list spisa 41), podaci o plaćanju (list spisa 42-44), poziv na uplatu regresnog duga (list spisa 45), opomene pred utuženje (list spisa 46-48), prijedlog za ovrhu (list spisa 49-50), preslika prekršajnog spisa (l.s. 56- 106). Proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Željka Pešića, Pavla Šarića, Roberta Vulina, i tuženika kao stranke (list spisa 110-112), svjedoka Marka Tokića (list spisa 114-115). Proveden je dokaz prometno-tehničkim vještačenjem te je izrađen nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka prometne struke Daniela Sikirić, dip.ing (list spisa 121-136), saslušanje vještaka Daniela Sikirića (list spisa 145-146), dopunu nalaza i mišljenja Daniela Sikirića (list spisa 147-148), dopis Državnog hidrometeorološkog zavoda od 20. ožujka 2018. (lis spisa 162-163), dopuna nalaza i mišljenja dip. Ing. Daniela Sikirića (list spisa 166-168), medicinska dokumentacija Marka Tokića (list spisa 191-192), dopis Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje (list spisa 211). Izvršen je uvid u spis Općinskog suda u Zadru, posl. br. P-3799/2010.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Među strankama nije sporno da je dana 24. srpnja 2010. došlo do prometne nezgode u kojoj su sudjelovali ovdje tuženik Petar Vučkov kao vozač traktora marke "Zetor" tip 2511 bez registarske oznake i broja te Marko Tokić kao vozač automobila marke "Mazda 626" registarske oznake ZD 419-FR. Među strankama također nije sporna niti činjenica da je kritične prigode ovdje tuženik upravljao vozilom i to traktorom marke "Zetor 2511" iz smjera Vrane prema Pakoštanima te da je tom prilikom vozilo bilo bez registarske oznake, bez osiguranja i bez zadnje svjetlosne signalizacije. Navedeno niti sam tuženik tijekom postupka ne spori. Nije sporno niti da je Marku Tokiću kao oštećeniku na ime naknade štete na vozilu isplaćen iznos od 2.582,03 kn što zajedno sa obrađivačkom prostojbom iznosi 2.899,62 kn. Također, nije sporno niti da je tužitelj oštećenom Marku Tokiću isplatio iznos od 4.870,00 kn na ime nespornog dijela neimovinske štete, 1.500,00 kn na ime troškova zastupanja, 177,01 kn na ime dospjele kamate. Tužitelju nitko ne spori niti da je imao troškove procjene štete u iznosu od 405,90 kn, troškove stručnih suradnika u iznosu od 147,60 kn te trošak sudske pristojbe u 200,00 kn, odnosno ukupno 8.700,13 kn.

9. Među strankama je sporno je li tuženik Petar Vučkov odgovoran za nastanak prometne nezgode koja se nespornom dogodila 24. srpnja 2010. te ima li tužitelj pravo od njega regresno potraživati utuženi iznos.

10. Iz izvoda iz otvorenih stavki (list spisa 5) razvidno je da tražbina tužitelja iznosi 8.700,13 kn.

11. Iz Presude Visokog prekršajnog suda Posl. br. PŽ-15341/11 od 21. svibnja 2014. (list spisa 9-11), žalbe na presudu Prekršajnog suda u Zadru, Stalna služba u Biogradu na Moru (list spisa 12) te Presude Prekršajnog suda u Zadru, posl. br. Pp 22 P-9089/10 od 2. studenog 2011. (list spisa 13-16), razvidno je da je za predmetnu prometnu nezgodu bila donesena Presuda Prekršajnog suda u Zadru, posl. br. Pp 22 P-9089/10 od 2. studenog 2011. kojom je okrivljenik proglašen krivim zato što je prouzrokovao prometnu nesreću jer zadnji dio njegovog traktora nije bio osvijetljen, zato što je kritične prigode upravljao neregistriranim traktorom marke "Zetor 2511" te zbog toga što na zahtjev ovlaštene službene osobe nije mogao pokazati policu osiguranja ili drugi dokaz o sklopljenom ugovoru o osiguranju, a na koju je okrivljenik, a ovdje tuženik uložio žalbu i to samo u odnosu na točki a) presude kojom se proglašava krivim za prometnu nesreću jer zadnji dio njegovog traktora nije bio osvijetljen te je povodom iste Visoki prekršajni sud donio odluku kojom se prihvaća žalba okrivljenika se te predmet vraća na ponovni postupak u tom dijelu.

12. Čitanjem Zapisnika o očevidu Policijske postaje Biograd broj: 511-18-09-03/16-49/10 od 24. srpnja 2020. (list spisa 24-26) utvrđeno je da se 24. srpnja 2010., dogodila prometna nezgoda te da su policijski službenici izašli na mjesto događaja u 21,10 sati, da su u prometnoj nezgodi sudjelovali Petar Vučkov kao vozač traktora te Marko Tokić kao vozač osobnog automobila. Također, utvrđena su i oštećenja na vozilima i izrađena je skica i fotografije mjesta događaja.

13. Iz prijave i zahtjeva za naknadu materijalne štete Jadranskog osiguranja d.d. (list spisa 31), izjave o tijeku nastanka prometne nezgode (list spisa 32), izvoda štete (list spisa 33) i preslika fotografija (list spisa 34) razvidno je da je oštećeni Marko Tokić podnio prijavu i zahtjev za naknadu materijalne štete koja mu je nastala u predmetnoj prometnoj nezgodi te su on i ovdje tuženik dali opis nastanka prometne nezgode.

14. Iz sporazuma o izvansudskoj nagodbi (list spisa 35) i obrade i likvidacije štete od NN vozila (list spisa 36), razvidno je da se Jadransko osiguranje d.d. obvezuje oštećenom Marku Tokiću na ime štetnog događaja isplatiti iznos od 2.582,03 kn.

15. Iz odštetnog zahtjeva (list spisa 37) razvidno je da se oštećeni Marko Tokić obratio sa odštetnim zahtjevom Hrvatskom uredu za osiguranje sa zahtjevom za naknadu štete radi povrede prava na tjelesno i duševno zdravlje te traži naknadu imovinske i neimovinske štete, a nakon toga podnesena je tužba posl. br. Pn-4932/10 (list spisa 39).

16. Iz poziva na uplatu regresnog duga (list spisa 45), opomene pred utuženje (list spisa 46-48) razvidno je da je Hrvatski ured za osiguranje tražio od tuženika Petra Vučkova namirenje regresnog duga u iznosu od 8.700,13 kn te je nakon toga podnesen prijedlog za ovrhu (list spisa 49-50).

17. Iz preslike prekršajnog spisa (l.s. 56- 106) razvidno je da je, kako je i ranije navedeno, za predmetnu prometnu nezgodu bila donesena Presuda Prekršajnog suda u Zadru, posl. br. Pp 22 P-9089/10 od 2. studenog 2011. kojom je okrivljenik proglašen krivim zato što je prouzrokovao prometnu nesreću jer zadnji dio njegovog traktora nije bio osvijetljen, zato što je kritične prigode upravljao neregistriranim traktorom marke "Zetor 2511" te zbog toga što na zahtjev ovlaštene službene osobe nije mogao pokazati policu osiguranja ili drugi dokaz o sklopljenom ugovoru o osiguranju, a na koju je okrivljenik, a ovdje tuženik uložio žalbu i to samo u odnosu na točki a) presude kojom se proglašava krivim za prometnu nesreću jer zadnji dio njegovog traktora nije bio osvijetljen te je povodom iste Visoki prekršajni sud donio odluku kojom se prihvaća žalba okrivljenika se te predmet vraća na ponovni postupak u tom dijelu. Nakon toga donesena je u ponovljenom postupku presuda posl.br. P-4460/2014 od 24. srpnja 2010. kojom se odbija optužba protiv okrivljenika da bi isti dana 24. srpnja 2010. upravljajući traktorom marke "Zetor 2511" prouzrokovao prometnu nesreću jer zadnji dio traktora nije bio osvijetljen, a sve zbog nastupa zastare prekršajnog postupka.

18. Sud je kao vjerodostojne prihvatio sve pročitane isprave i dokaznu snagu istih cijenio dovodeći ih u vezu sa drugim dokazima. Također, činjenice koje proizlaze iz pročitanih isprava stranke nisu osporavale tijekom postupka.

19. U svom iskazu svjedok Željko Pešić, policijski službenik, iskazao je da se sjeća predmetne prometne nezgode koje se dogodila u srpnju 2010.g. Iskazao je da je kao policijski službenik po dojavi izašao na lice mjesta, i to nekih cca 10 do 15 minuta nakon dojave, da se prometna nezgoda dogodila na županijskoj cesti u blizini crpne stanice. Iskazao je i da je na terenu zatekao dva vozila, odnosno traktor i vozilo, traktor da se nalazio na kolniku, a osobni automobil da je bio van kolnika sa desne strane i oba vozila da su se kretala iz smjera Vrane prema Pakoštanima jedan iza drugog. Iskazao je da se prometna nezgoda dogodila zbog slabe osvijetljenosti traktora budući zadnja svjetala na traktoru nisu radila zbog čega je osobni automobil svojim prednjim djelom udario u stražnji dio traktora, nakon čega se vozilo odbilo i sletjelo izvan kolnika. Svjedok je također iskazao da je u vrijeme prometne nezgode, odnosno u vrijeme kada su oni izašli na teren bio suton i da je bila slabija vidljivost i da se sjeća da su provjerili traktor te utvrdili da zadnja svjetla na traktoru nisu bila u funkciji. Nadalje, svjedok je na upit punomoćnika tuženika je li još netko bio prisutan u trenutku dolaska policijskih službenika na očevid naveo da su bili prisutni Pavle

Šarić i Boris Vulin. Na upit zašto iste nije evidentirao kao svjedoke u zapisnik o očevidu svjedok naveo je da su se ti svjedoci kretali ispred traktora i osobnog automobila te nisu vidjeli sam štetni događaj zbog čega da ih nije bilo potrebno evidentirati u zapisnik.

19.1. Svjedok Pavle Šarić, iskazao je da je u vrijeme prometne nezgode vozio osobni automobil iz smjera Benkovca prema Pakoštanima, prešao most, crpnu stanicu te da je otprilike stotinjak metara nakon crpne stanice naišao na osobno vozilo kojim je upravljao sudionik prometne nezgode. Iskazao je da je on sam vozio brzinom od otprilike 120 km/h te pretekao vozilo kojim je upravljao Marko Tokić kao i traktor kojim je upravljao tuženik, a nakon što je pretekao vozilo u retrovizoru da je vidio da se osobno vozilo kojim je upravljao Marko Tokić zabilo u plug traktora nakon čega se traktor digao u zrak i zarotirao te da se uslijed sudara osobno vozilo zarotiralo i sletilo van kolnika, u grmlje. Nadalje, da se vratio na mjesto štetnog događaja i parkirao otprilike 20 m ispred traktora, upalio poziciju i pokazivače smjera kao i postavio signalni znak iza traktora i da je nakon toga naišao i svjedok Robert Vulin. Svjedok je naveo da je on sam pomogao vozaču da izađe iz svog osobnog automobila i da ga je nakon cca 10 do 15 minuta izveo na cestu. Svjedok je iskazao da se sjeća da se prometna nezgoda dogodila između 20,25 i 20,35 sati, vidljivost da je bila dobra budući je sunce bilo na zalasku, da se ne može sjetiti je li traktor imao upaljena svjetla, ali da zna da nije bilo potrebe da se svjetla na vozilima pale u to doba dana budući je vidljivost bila dobra i također je istaknuo da ni on nije imao upaljena svjetla na svom osobnom automobilu. Iskazao je da se po njegovoj procijeni traktor kretao cca 30 do 35 km/h, a vozilo s kojim je upravljao Marko Tokić brzinom od 80 do 90 km/h, da je udaljenost između osobnog vozila i traktora u trenutku dok ih je on pretjecao bila zasigurno 100 do 150 metara i da pretpostavlja da je do prometne nezgode došlo na način da je osobni automobil s kojim je upravljao Marko Tokić imalo namjeru zaobići traktor s kojim je upravljao tuženik, ali da ga je sunce u tom trenutku zaslijepilo te da isti nije vidio plug na zadnjoj lijevoj strani traktora. Iskazao je i da je otprilike nekih 30-ak minuta nakon prometne došla policija te je sastavila zapisnik. Na poseban upit punomoćnika tuženika je li Petar Vučkov izletio iz polja na glavnu cestu te na taj način udario Marka Tokića, svjedok odgovara da mu to nije poznato, odnosno da to nije moguće budući na tom dijelu ceste nema sporedne ceste te da se traktor čitavo vrijeme kretao glavnom cestom.

19.2. Svjedok Robert Vulin, iskazao je da su na dan prometne nezgode on i tuženik obrađivali zemlju u mjestu Bakin Brig jer da su njih dvojica vlasnici susjednih parcela i da zna da je tuženik sa svoje zemlje otišao nekih 5 minuta prije njega. Svjedok je iskazao da nije vidio sam sudar osobnog vozila i traktora, nego je došao na lice mjesta nakon što je osobno vozilo već sletjelo sa ceste, da se sjeća da se traktor u tom trenutku nalazio na cesti i to zarotiran preko ceste, prometna nezgoda da se dogodila između 20,00 i 20,30 sati i da zna da je bila dobra osvijetljenost budući se još vidjelo sunce. Svjedok je istaknuo da nije bilo potrebe da se upale svjetla na vozilima i da se sjeća da ni on nije imao upaljena svjetla na svom automobilu. Iskazao je da je bio prisutan i kada je na lice mjesta došla policija, a koja je došla nekih 20-ak minuta nakon što je on došao na lice mjesta. Na upit punomoćnika tuženika je li Petar Vučkov izletio iz polja na glavnu cestu te na taj način udario Marka Tokića, svjedok je odgovorio da nije budući na tom djelu nema sporedne ceste, da se s jedne strane ceste nalazi jezero, a sa druge strane močvarno područje.

19.3. Svjedok Marko Tokić iskazao je da se na dan nastanka štetnog događaja kretao svojim osobnim automobilom marke "Mazda 626" iz smjera Vrane prema

Pakoštanima, da je vozio brzinom cca 30 km/h te da se kretao iza traktora s kojim je upravljao tuženik. Iskazao je da je imao namjeru preteći traktor koji se kretao dosta sporo, cca 20 km/h te da je stoga pojačao brzinu i pri skretanju u lijevu prometnu traku da se njegov osobni automobil zakačio za plug koji se nalazio na lijevoj strani traktora, a prije samog pretjecanja traktora da je vozio cca 5 minuta iza traktora na udaljenosti od oko 100 m. Svjedok je u svom iskazu naveo da je uistinu vidio traktor budući se vozio iza njega, međutim da nije vidio da se na traktoru nalazio i plug za vađenje krumpira koji se nalazio sa strane traktora te da je nakon što je udario u plug njegov automobil završio na kolniku pokraj traktora, odnosno pokraj ceste. Što se tiče vidljivosti iskazao je da je ista bila dobra, sunce da je bilo na zalasku te prema njegovoj procijeni nije bilo potrebe za paljenjem svjetla na vozilima. Na upit zašto nije vidio plug na traktoru svjedok je naveo da ga nije vidio budući se nalazio sa bočne strane traktora, naime da se nije radilo o običnom plugu koji se zakači za traktor sa stražnje strane, nego o plugu koji se nalazi sa bočne strane traktora, da on nije išao za tim da se radi o takvoj vrsti pluga pa nije niti obraćao pozornost. Iskazao je da traktor nije imao uključena zadnja svjetla, da je u traktor udario sa prednjom stranom, pretežito sa desnom stranom, nakon čega da se podigla hauba na automobilu te više ništa nije vidio. Naveo je također da se da radilo o ravnom dijelu ceste na kojem je bilo dozvoljeno pretjecanje jer da u suprotnom ne bi ni započeo radnju pretjecanja. Svjedok u svom iskazu pojašnjava da se on kretao iza traktora veći dio puta, ali kao što je već ranije navedeno nije uočio plug sa bočne strane istoga te je započeo radnju pretjecanja, a nakon čega da je udario u plug. Svjedok je nadalje iskazao da mu je tuženik pomogao da izađe iz vozila nakon čega je došla hitna i policija te je prevezen u bolnicu. Iskazao je da se prema njegovoj procijeni plug nalazio izvan desne trake odnosno da je prešao na lijevu prometnu traku i da je on sa svojim vozilom zakačio za plug na lijevoj prometnoj traci.

19.4. Sud je u cijelosti prihvatio iskaze svjedoka Pavla Šarića, Roberta Vulina i Marka Tokića. Naime, isti su iskazivali životno i uvjerljivo o činjenicama koje su neposredno opažali. Svjedoci su dali suglasne iskaze o činjenicama koje su bile ključne za donošenje odluke u ovom postupku. Svjedok Robert Vulin potvrdio je da je vidio prometnu nezgodu u retrovizoru jer da je neposredno prije toga pretekao oba vozila te je potvrdio da je u tom trenutku razmak između vozila koja su sudjelovala u prometnoj nezgodi bio oko 100-150 metara. Također, potvrdio je da je vidljivost bila dobra i da niti on nije imao upaljena svjetla na svom vozilu zato što za istim nije bilo potrebe. Takav iskaz je u skladu sa iskazom Marka Tokića koji je i sudionik prometne nezgode i u istoj oštećenik te je potvrdio da je vidljivost bila dobra, da je uočio traktor i neko vrijeme se čak vozio iza njega iako na traktoru nisu bila upaljena svjetla te je na kraju pojasnio da nije vidio plug koji je bio zakačen za traktor sa bočne strane prilikom pretjecanja. Robert Vulin, iako prema svom iskazu nije očevidac prometne nezgode, došao je na mjesto događaja neposredno nakon što je došlo do prometne nezgode te je i on potvrdio da je vidljivost bila dobra i da nije bilo potrebe da se pale svjetla. Iskazi svjedoka su u bitnom međusobno suglasni, a u cijelosti u skladu sa dopunom nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Danijela Sikirića od 10. srpnja 2018.

19.5. Iskaz svjedoka Željka Pešića sud nije prihvatio u dijelu u kojem isti navodi da se prometna nezgoda dogodila zbog slabe osvijetljenosti traktora budući zadnja svjetla na traktoru nisu radila zbog čega da je osobni automobil svojim prednjim djelom udario u stražnji dio traktora, nakon čega se vozilo odbilo i sletjelo izvan kolnika te u dijelu u kojem svjedok iskazuje da je u vrijeme prometne nezgode,

odnosno u vrijeme kada su oni izašli na teren bio suton i da je bila slabija vidljivost. Naime, svjedok je policijski službenik koji je na mjesto događaja izašao po prijavi nakon što se dogodila prometna nezgoda te nije očevidac prometne nesreće. Također, na okolnost uzroka nastanka prometne nezgode sud je angažirao vještaka te je iskaz svjedoka u suprotnosti sa dopunom nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Danijela Sikirića od 10. srpnja 2018. Također, sud nije prihvatio iskaz svjedoka u dijelu u kojem isti iskazuje da je u vrijeme nastanka prometne nezgode odnosno u vrijeme izlaska policije na teren vidljivost bila slabija. Naime, životno logično je da se vrijeme nastanka prometne nezgode kao i vrijeme izlaska policije na teren nikako ne mogu poklapati i da vidljivost nije ista u vrijeme kada se dogodila prometna nezgoda i u vrijeme kada je policija izašla na teren, a policijski službenik mogao je samo procjenjivati vidljivost u vrijeme izlaska na teren, a ne u vrijeme nastanka prometne nezgode jer kako je i ranije navedeno nije vidio trenutak nastanka prometne nezgode, a i na samu okolnost vidljivosti u trenutku nastanka prometne nezgode vještak prometne struke dao je svoje mišljenje svom nalazu i mišljenju.

20. Tuženik Petar Vučkov u svom stranačkom iskazu naveo je da je na dan prometne nezgode krenuo iz polja prema svojoj kući i to iz pravca Vrane prema Pakoštanima te da je njegov traktor koji je tada vozio imao prvu signalizaciju dok zadnju nije imao i da nije upalio svjetla na traktoru budući nije bilo potrebe jer je bila dobra vidljivost i da je sunce bilo na obzoru. Nadalje, tuženik je iskazao da je dok se kretao cestom vidio u retrovizoru vozilo kojim je upravljao Marko Tokić kako velikom brzinom dolazi prema njemu te da je isti svojim automobilom udario u stražnji dio traktora u plug, nakon čega se je traktor zarotirao na cesti, a automobil Marka Tokića je završio u šikari dubine cca 2 m. Odmah nakon toga da je do njega došao svjedok Pavle Šarić koji nakon što se je uvjerio da je on dobro je iz osobnog automobila izveo Marka Tokića i nakon toga da su pomaknuli traktor kako bi se promet mogao nesmetano odvijati. Iskazao je da se prometna nezgoda dogodila oko 20,30 sati i nakon iste da je svjedok Pavle Šarić zasigurno 15-ak minuta izvlačio Marka Tokić iz automobila, a da je Lucija Ivas oko 21,05 nazvala policiju koji su nakon toga došli na lice mjesta negdje oko 21,20 sati. Iskazao je da je od policije tražio da u zapisnik navedu i svjedoke Pavla Šarića i Roberta Vulina, a da su oni rekli da nema potrebe za tim budući isti nisu bili sudionici prometne nezgode. Također, tuženik je iskazao da se u vrijeme prometne nezgode kretao brzinom od 30 km/h, a pretpostavlja da se Marko Tokić kretao brzinom od 80 do 100 km/h. Na upit punomoćnika tuženika je li svojim traktorom izletio iz polja na glavnu cestu tuženik je iskazao da nije, da to nije moguće budući na tom dijelu prometnice nema sporednih cesta već se sa jedne strane nalazi jezero, odnosno naplavno područje dubine cca 2 m.

20.1. Iskaz tuženika sud je ocijenio kao istinit i vjerodostojan budući je isti u skladu sa iskazima svjedoka Pavla Šarića, Roberta Vulina i Marka Tokića kao i sa dopunom nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Danijela Sikirića od 10. srpnja 2018.

21. U postupku je proveden dokaz prometno-tehničkim vještačenjem te je izrađen nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka prometne struke Daniela Sikirić, dip.ing (list spisa 121-136), vještak je saslušan i na raspravi (list spisa 145-146) te je izradio i dvije dopune nalaza i mišljenja i to na listu spisa 147-148 te jednu na listu spisa 166-168, a po pribavljenom dopisu Državnog hidrometeorološkog zavoda od 20. ožujka 2018. (lis spisa 162-163).

21.1. Nakon izrade nalaza i mišljenja od 27. listopada 2016. (list spisa 121-136) vještak je saslušan na raspravi dana 14. ožujka 2017. te je iskazao da je ključno za ovaj postupak kakva je bila vidljivost, da je on utvrdio da je bio sumrak, međutim

kolika je bila vidljivost da ne može točno utvrditi. Iskazao je da ukoliko je vidljivost bila noćna tada bi neosvijetljenost traktora bila uzročno vezana za nastanak predmetne nezgode, da bi se osvijetljeni traktor vidio na udaljenosti od najmanje 150 m pa bi vozač Marko Tokić imao dovoljno vremena za poduzimanje pravilne radnje pretjecanja ili izbjegavanja traktora. U takvoj situaciji da bi se moglo zaključiti da je vozač Marko Tokić poduzeo radnju izbjegavanja traktora skretanjem u lijevo. Ukoliko su uvjeti vidljivosti bili bolji kao npr. najmanje 100 m, što bi proizlazilo čak i iz iskaza svjedoka Marka Tokića od 03.06.2016.g, tada neosvijetljenost traktora ne bi bila uzročno vezana za nastanak ove prometne nezgode. Sa te udaljenosti da je vozač Marko Tokić mogao pravovremeno prestrojiti svoje vozilo u lijevu traku i do prometne nezgode ne bi došlo te da bi tada neispravna radnja pretjecanja bila uzrok nastanku ove prometne nezgode. Vještak je također iskazao da i pri radnji izbjegavanja prepreke skretanjem u lijevo i pri radnji pretjecanja vozilo započinje skretati u lijevo, i putanje su identične u obje radnje te da se ne može izjasniti je li to u stvari bila zakašnjela radnja pretjecanja ili radnja izbjegavanja prepreke već da isto ovisi o vidljivosti. Na daljnji upit zamjenika punomoćnika tužitelja vještak je iskazao da pri ispravno podešenim kratkim svjetlima daljina vidljivosti ispred vozila iznosi oko 30 do 35 m. Na poseban upit punomoćnika tuženika u kojem omjeru je kriv vozač osobnog automobila marke "Mazda 626" vještak je odgovorio kako to nije u njegovoj domeni već je takva odluka na sudu.

21.2. Nakon iskaza koji je dao na raspravi vještak je izradio dopunu nalaza i mišljenja od 12. travnja 2017. (list spisa 147-148) u kojoj je ispravio nenamjernu pogrešku koju je učinio prilikom izrade ranijeg nalaza i mišljenja, a koja se tiče upravo utvrđivanja vidljivosti u vrijeme nastanka prometne nezgode. Naime, vještak je naveo da nije podesio postavke na "ljetno vrijeme" te jasno u svom zaključku navodi da u vrijeme prometne nesreće nije bio potpuni mrak te da je intenzitet dnevnog svijetla omogućavao određenu vidljivost i bez upotrebe putnih svjetala na vozilu. Radi takve dopune nalaza i mišljenja tužitelj je predložio pribavu podataka o vidljivosti na mjestu nastanka predmetne prometne nezgode od Državnog hidrometeorološkog zavoda, stoga je isto pribavljeno te dostavljeno vještaku na daljnje postupanje. U skladu sa navedenim vještak prometne struke Danijel Sikirić dostavio je sudu dopunu nalaza i mišljenja 16. srpnja 2018. te je jasno iskazao, a nakon zaprimljenih podataka Državnog hidrometeorološkog zavoda, da je nastanak prometne nezgode direktna posljedica toga što je vozač osobnog automobila "Mazda 626" registarske oznake ZD 419 FR Marko Tokić u kritično vrijeme poduzeo tehnički neispravnu radnju pretjecanja traktora "Zetor 2511" odnosno tu je radnju poduzeo sa tehnički neadekvatnog međusobnog razmaka od vozila ispred sebe. Nadalje, zaključio je da je vozač Marko Tokić radnju pretjecanja traktora započeo na svega oko 14,4 m ispred traktora, a tehnički ispravno bi bilo da je najmanje 36 m iza stražnjeg dijela traktora "Zetor 2511" prestrojio svoj automobil "Mazda 626" u cijelosti na lijevu prometnu traku u kom slučaju da do prometne nezgode ne bi došlo. Zaključno, prema mišljenju vještaka, u situaciji kada je dnevna svjetlost omogućavala uočavanje traktora sa dovoljne sigurnosne udaljenosti, neosvijetljenost traktora nije bila uzročno vezana za nastanak ove prometne nesreće.

21.3. Na navedenu dopunu nalaza i mišljenja vještaka od 16. srpnja 2018. tužitelj je istaknuo primjedbu na način da je neosnovan navod vještaka da je Marko Tokić poduzeo radnju pretjecanja traktora, budući položaj osobnog automobila Mazda upućuje da je vozač Marko Tokić reagirao izbjegavanjem traktora skretanjem u lijevo,

a ne pretjecanjem te traži da se vještak očituje na tu okolnost. Sud nije tražio od vještaka dodatno očitovanje jer je na takvu primjedb u vještak odgovorio već u svom iskazu danom na raspravi. Naime, vještak je, a kako je već i ranije opisano, na ročištu iskazao da ukoliko je vidljivost bila noćna tada bi neosvijetljenost traktora bila uzročno vezana za nastanak predmetne nezgode, da bi se osvijetljeni traktor vidio na udaljenosti od najmanje 150 m pa bi vozač Marko Tokić imao dovoljno vremena za poduzimanje pravilne radnje pretjecanja ili izbjegavanja traktora. U takvoj situaciji da bi se moglo zaključiti da je vozač Marko Tokić poduzeo radnju izbjegavanja traktora skretanjem u lijevo. Ukoliko su uvjeti vidljivosti bili bolji kao npr. najmanje 100 m što bi proizlazilo čak i iz iskaza svjedoka Marka Tokića od 03.06.2016.g tada neosvijetljenost traktora ne bi bila uzročno vezana za nastanak ove prometne nezgode. Sa te udaljenosti je vozač Marko Tokić mogao pravovremeno prestrojiti svoje vozilo u lijevu traku i do prometne nezgode ne bi došlo te da bi tada neispravna radnja pretjecanja bila uzrok nastanku ove prometne nezgode. Vještak je također iskazao da i pri radnji izbjegavanja prepreke skretanjem u lijevo i pri radnji pretjecanja vozilo započinje skretati u lijevo, i putanje su identične u obje radnje te da se ne može izjasniti je li to u stvari bila zakašnjela radnja pretjecanja ili radnja izbjegavanja prepreke već da isto ovisi o vidljivosti. Navode koji se odnose na vidljivost kao i jasan uzrok nastanka prometne nezgode vještak je konačno zaključio dopunom nalaza i mišljenja vještaka 16. srpnja 2018. kada je utvrdio da je vidljivost bila dobra te da je nesreća direktna posljedica neopreznog pretjecanja Marka Tokića, a da se traktor mogao uočiti sa dovoljne sigurnosne udaljenosti bez obzira što isti nije bio osvijetljen.

21.4. Kao relevantnu za ovaj postupak sud je uzeo u obzir dopunu nalaza i mišljenja od 12. travnja 2017. obzirom je vještak sam uočio nenamjernu pogrešku koju je napravio prilikom izrade nalaza i mišljenja dostavljenog sudu te je istu ispravio kao i dopunu nalaza i mišljenja vještaka od 16. srpnja 2018. gdje je dao svoj konačni zaključak u vidljivosti u trenutku nastanka ove prometne nezgode kao i o uzroku nastanka iste. Sud je nalaz i mišljenje vještaka ocijenio stručnim, objektivnim i argumentiranim te izrađenim u skladu s pravilima struke. Vještak je prema stavu ovog suda otklonio sve primjedbe tužitelja na izrađeni nalaz i mišljenje i to u svojem iskazu na raspravi održanoj 14. ožujka 2017. kao i dopunom nalaza i mišljenja od 16. srpnja 2018. a koje je sud prihvatio u cijelosti.

22. Izvršen je uvid u spis Općinskog suda u Zadru, posl. br. P-3799/2010 te je utvrđeno da je isti u prekidu radi smrti tužitelja Marka Tokića.

23. Sukladno članku 7. stavku 1. Zakona o parničnom postupku, ("Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25., dalje u tekstu ZPP) stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju, dok je prema članku 219. stavku 1. ZPP-a svaka stranka dužna iznijeti činjenice i preložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika. Prema članku 8. ZPP-a, koje će činjenice uzeti kao dokazane, sud odlučuje prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a prema članku 221.a. ZPP-a, ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

24. Prema Zakonu o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" br. 151/05., 36/09., 75/09. dalje ZOOP) koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štetnog događaja i to odredbom članka 29. stavka 5. određeno je da Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu od osobe koja je odgovorna za štetu, i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.

24.1. Nadalje, prema Zakonu o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., dalje ZOO) i to odredbom članka 1072. stavka 1. određeno je da kad je šteta prouzročena pogonom dvaju ili više vozila, svu štetu snosi vlasnik vozila koji je isključivo kriv za štetni događaj, a stavkom 2. istoga članka određeno je da ako postoji obostrana krivnja, svaki vlasnik odgovara drugomu za njegovu štetu razmjerno stupnju svoje krivnje.

25. U ovom postupku bilo je potrebno utvrditi ima li Hrvatski ured za osiguranje, odnosno tužitelj, pravo regresno potraživati utuženi iznos na ime naknade štete od tuženika. Prema odredbi članka 29. stavka 5. ZOOP-a određeno je da Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu od osobe koja je odgovorna za štetu, i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova. Dakle, odredba jasno određuje da regresno pravo tužitelja postoji samo prema osobi koja je odgovorna za štetu. Za postojanje odgovornosti potrebno je utvrditi uzročnu vezu između eventualnog protupravnog postupanja tuženika i nastale štete. U provedenom postupku sud je izvršio uvid u svu dokumentaciju u spisu, saslušao predložene svjedoke, a među njima i Marka Tokića, oštećenika u prometnoj nezgodi te proveo dokaz prometnim vještačenjem. Iz provedenog prometnog vještačenja proizlazi da je za prometnu nezgodu kriv isključivo vozač osobnog automobila marke "Mazda 626" Marko Tokić, a ne ovdje tuženik Petar Vučkov kao vozač traktora marke "Zetor 2511" te da je do prometne nezgode došlo nepropisnim pretjecanjem od strane vozača osobnog automobila Marka Tokića. Iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka ne proizlazi da bi se vozaču traktora marke "Zetor 2511", odnosno ovdje tuženiku, mogla staviti na teret radnja kojom bi na bilo koji način pridonio nastanku prometne nesreće. Utvrđeno je i da okolnost neosvijetljenosti traktora nije bila uzrok prometne nesreće. Nadalje, činjenica da je traktor bio neosvijetljen, neregistriran i neosiguran ne znači sama po sebi da je tuženik odgovoran za štetu već mora biti utvrđena uzročna veza između radnje tuženika i nastale štete, a ista u ovom postupku nije utvrđena. Budući da tuženiku nije moguće pripisati odgovornost za nastanak predmetne prometne nesreće i štete, nisu ispunjene pretpostavke za ostvarivanje regresnog zahtjeva tužitelja prema tuženiku, a sve u skladu da odredbom 29. stavka 5. ZOOP-a te je stoga valjalo tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti kao neosnovan.

26. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a, a odmjerena je u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/2023, dalje u tekstu: OT) i zahtjevom tuženika kao stranke koja je u cijelosti uspjela u ovom postupku, a prema vrijednosti postavljenog tužbenog zahtjeva. Tuženiku je tako priznat trošak za pristup ročištu dana 5. travnja 2016. u visini 75 bodova (Tbr. 9.t.1. OT), za pristup ročištu dana 3. lipnja 2016. u visini 75 bodova (Tbr. 9.t.1. OT), za pristup ročištu dana 8. veljače 2017. u visini 75 bodova (Tbr. 9.t.1. OT), za pristup ročištu dana 14. ožujka 2017. u visini 75 bodova (Tbr. 9.t.1. OT), za pristup ročištu dana 24. siječnja 2019. u visini 75 bodova (Tbr. 9.t.1. OT), za pristup ročištu dana 11. travnja 2024. u visini 75 bodova (Tbr. 9.t.1. OT), priznat mu je trošak za sastav podneska od 19. travnja

2017., u visini 75 bodova (Tbr. 7.t.1. OT), za sastav podneska od 9. lipnja 2017., u visini 75 bodova (Tbr. 7.t.1. OT), za sastav podneska od 30. lipnja 2017., u visini 75 bodova (Tbr. 7.t.1. OT), za sastav podneska od 26. srpnja 2018., u visini 75 bodova (Tbr. 7.t.1. OT), za sastav podneska od 23. siječnja 2019., u visini 75 bodova (Tbr. 7.t.1. OT) te trošak pristupa na ročište od 11. rujna 2026. u visini 75 bodova (Tbr. 9.t.1. OT), to uz vrijednost boda od 2,00 EUR (Tbr. 54. Tarife) iznosi 1.800,00 EUR, uvećano za iznos PDV 25% od 450,00 EUR, ukupno iznosi 2.250,00 EUR.

26.1. Tuženiku nije priznat trošak sastava prigovora na platni nalog od 5. studenog 2015., zastupanja na ročištima od 20. studenog 2015. i 4. prosinca 2015. zbog toga što prilikom poduzimanja tih parničnih radnji tuženik nije imao punomoćnika iz reda odvjetnika već se zastupao sam. Također, tuženiku nije priznat niti trošak sastava podneska od 8. prosinca 2021. zbog toga što navedeni podnesak ne predstavlja obrazloženi podnesak u smislu odredbe Tbr. 8. točke 3. OT. Također, tuženiku nije priznat trošak sudske pristojbe na tužbu i na presudu obzirom je navedene troškove u parničnom postupku u obvezi podmiriti tužitelj.

26.2. Sud tuženiku nije dosudio zatezne kamate na parnični trošak, obzirom iste nisu niti zatražene sukladno članku 151. stavku 3. ZPP-a.

27. Slijedom svega iznijetoga, odlučeno je kao u izreci.

Biograd na Moru, 9. listopada 2026.

Viša sudska savjetnica

Martina Vukić Maslarda

Sutkinja

Senia Bušljeta

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove Presude dopuštena je žalba u roku od 8 (osam) dana od dana dostave iste prema odredbama članka 335. ZPP-a. Žalba se podnosi preko ovoga Suda na nadležni županijski sud, pisano u dovoljnom broju primjeraka za Sud i stranke ovoga postupka.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088e-49c3d**

Kontrolni broj: **01aa3-3c999-bc2ee**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.